

Ніва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНІВІК

№ 44 (923) ГОД XVIII БЕЛАСТОК 4 ЛІСТАПАДА 1973 г. ЦАНА 60 гр.

Тканіна з «беларускім» узорам у руках фаставянікі.

НАВІНКІ БАВАЎНЯНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

Баваўняная прамысловасць у апошні час значна даставалася да патрэб рынку. У гэтым годзе выпрадукуе 39 мільянаў метраў новых тавараў, якіх дагэтуль не прадуквала. У будучым годзе прадбачаецца падвоіць гэтую прадукцыю.

Значную ролю ў прадукцыі навінак адыгрывае наш фастаўскі бавоўнакамбінат.

Праграма навінак фастаўскага камбіната — гэта 4 мільёны 100 тысяч метраў тканіны або 21 зусім новы асартымент у бягучай пяцігодцы. Ужо на рынку паказалася 5 навінак, іншыя ўбачым хутка. Асабліва павялічэнне зацікавіць жанчын «сподніум дапасаваны». Гэта гатовая каларовая тканіна з надрукаванымі ўзорамі для выкрайкі. Інакш гаворачы, калі дома ёсць швейная машына, можна купіць, выкраіць і шпывць самому. Прадстаўнікі баваўнянай прамысловасці паведамілі журналістам, што ў хуткім часе паявіцца ў крамах і іншыя матэрыялы, гатовыя да выкрайкі і шпывання.

Паколькі сустрача з прадстаўнікамі баваўнянай прамысловасці адбывалася на камбінаце «Фасты», некалькі слоў аб гэтым найвялікшым заводзе Беларускай прамысловасці.

У «Фастах» працуе больш 6 тысяч рабочых і служачых. У год выпускаецца тут 76 мільянаў метраў тканіны, а вартасць прадукцыі ацэньваецца на 3,5 мільярда зл. Амаль 80 працэнтаў прадукцыі застаецца на забеспячэнне ўнутранага рынку, астатнія 20 працэнтаў экспартуюць у 30 краін усіх кантынентаў. Фастаўскія тканіны купляюць між іншым, такія краіны, як СССР, ЗША, ФРГ, Францыя, Галандыя, Данія, Канада, Вялікабрытанія, Аўстралія, а нават Непал.

На працягу 20 год існавання фастаўскага бавоўнакамбіната выпрацаваў свой уласны, непаўторны стыль узораў. Кры-

(Працяг на стар. 4)

Прэзідыум Галоўнага праўлення БГКТ на сваім пасяджэнні ад 28 верасня г.г. зацвердзіў правілы (рэгуляменты) аглядаў «Беларуская песня — 74» і беларускіх самадзейных тэатральных калектываў.

Арганізатарамі абодвух аглядаў з'яўляецца Галоўнае праўленне БГКТ, «Ніва» і суарганізатары: аддзел культуры ВРН, ваяводскае праўленне Саюза сацыялістычнай сялянскай моладзі (ЗСМВ), ваяводская рада прафесіянальных саюзаў, ваяводскія і павятовыя дамы культуры, прадпрыемства «Прэса — Кніга — Рух», ваяводскія праўленні сельскагаспадарчых гурткоў, гмінных спудзельняў і дабрахотных пажарных каманд, а таксама ваяводская спажывецкая спудзельня «Сполэм».

«БЕЛАРУСКАЯ ПЕСНЯ — 74»

У гэтым годзе конкурс будзе праходзіць пад лозунгам «3 музык і песняў насустрач 30-годдзю Народнай Польшчы».

У аглядзе могуць прымаць удзел самадзейнікі: салісты, дуэты і калектывы ад трох да васьмі асоб. Па-за конкурсам у пасобных элімінацыях і ў фінальным аглядзе могуць прымаць удзел прафесіянальныя вакалісты, спевакі, выпускнікі і студэнты вакальных аддзяленняў музычных школ.

Узрост удзельнікаў: 15

ПЕСЕННЫЯ

ТЭАТРАЛЬНЫЯ

КОНКУРСЫ

1974 ГОДА

год і болей. Школьная моладзь можа прымаць удзел толькі ў адным конкурсе (для школьнікаў або для дарослых).

Кожны удзельнік або калектыв абавязаны выступіць з 3-мя песнямі на беларускай мове.

Агляд будзе праходзіць на трох ступенях:

— Мясцовы — у месцы снежня 1973 года;

— у аддзелах — у студзені 1974 года;

— фінальны агляд — у лютым 1974 года.

Лаўрэаты аглядаў у аддзелах будуць выбраны на фінальны агляд камісіямі, створанымі праўленнямі аддзелаў БГКТ, у склад іх увойдзе таксама прадстаўнік Галоўнага праўлення БГКТ. Колькасць удзельнікаў фінальнага агляда ад кожнага аддзела будзе залежаць ад узроўню вы-

канаўцаў, а аб гэтым вырашыць камісія.

На ўсіх ступенях агляда будуць прымяняцца дзве катэгорыі ацэнкі: асобна для фальклорнай песні і асобна для сучаснай песні.

Журы будзе ацэньваць удзельнікаў паводле наступных крытэрыяў:

1. Голас — ад 1 да 10 пунктаў;

2. Інтэрпрэтацыя — ад 1 да 10 пунктаў;

3. Выбар рэпертуару — ад 1 да 10 пунктаў.

Лаўрэатам аглядаў у аддзелах журы прызначаюць узнагароды ад арганізатараў і суарганізатараў аглядаў.

АГЛЯД БЕЛАРУСКІХ ТЭАТРАЛЬНЫХ КАЛЕКТЫВАУ

У аглядзе прымаюць удзел актёры-самадзейнікі.

Узрост самадзейнікаў: 15 год і болей.

Кожны калектыв абавязаны выступіць з адной п'есай на беларускай мове.

Агляд будзе праходзіць на двух этапах:

— агляды ў аддзелах у месцы лютым 1974 года;

— фінальны агляд — у сакавіку 1974 года.

Для правядзення элімінацыі ў аддзелах праўлення аддзелаў БГКТ створаць камісію, у склад якой увойдзе прадстаўнік Галоўнага праўлення БГКТ. Гэта камісія, пасля

(Працяг на стар. 4)

АРГАНІЗАТАРСКАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ

Скончылася чарговая каденцыя рад народных. Рада Дзяржавы вызначыла тэрмін выбараў на 9 снежня гэтага года. Выбарчая кампанія ў разгары.

Мінуўшая каденцыя рад народных характарызаваўся ўзростам рангу і аўтарытэту рад як прадстаўніцкага органу, умацавалася роля ў кіраванні гаспадарчай, грамадскай і культурнай дзейнасцю.

Беластоцкая Ваяводская рада народная, як і рады ніжэйшай ступені, супрацоўнічаючы з камітэтамі Фронту адзінства народу, прафсаюзаў і грамадскімі арганізацыямі, выпрацавалі шэраг форм сувязі з насельніцтвам, якія запэўнілі шырокаму колу грамадзян удзел у кіраванні нашай зямлёй. Дзяржскія і гмінныя рады перадалі шэраг спраў, якія непасрэдна датычаць гарадоў і вёсак, самакіраванням жыхароў. Гэта дазволіла ім вырашыць многа спраў уласнымі сіламі. Свайго роду доказам гэтага могуць быць пашыраючыся з году ў год грамадскія чыны. На працягу 1969—1973 гадоў іх вартасць ацэнена на 8 мільярдаў злотых. Аб вялікай дбаласці і самааданасці жыхароў вёсак і гарадоў сведчаць вылікі арганізаваных на Беларускай канкурсаў «Беластоцкая вёска —

гаспадарная і культурная» і «Майстар гаспадарнасці».

У мінуўшай каденцыі наша Ваяводская рада народная правяла 26 сесій, з якіх 4 былі ўрачыстымі, прысвечанымі гадавінам Адраджэння Польшчы. Дамінуючай праблематыкай сесій ВРН былі справы, звязаныя са справамі гаспадарчага плана, як асноўнага інструмента грамадска-гаспадарчай дзейнасці Рад, намачаючага асноўныя напрамкі развіцця ваяводства.

З гаспадарчых спраў, асобна разглядаемых на сесіях ВРН, найбольш месца прысвечана справам узросту і мадэрнізацыі сельскагаспадарчай і прамысловай прадукцыі. Гэтыя справы разглядаліся разам з сельскагаспадарчымі гурткамі, якія на беластоцкай вёсцы з'яўляюцца паважным стымулам ва ўвядзенні прагрэсу ў сельскай гаспадарцы і развіцці прадукцыйнай і грамадскай актыўнасці саміх гаспадароў. На 6 сесіях, прысвечаных справам сельскай гаспадаркі, былі прыняты: ваяводскі план забеспячэння сельскай гаспадаркі і вёсак вадой на 1971—1975 гады, праграма

(Працяг на стар. 4)

Беластоцкія кантрасты.

Фота Я. Цялузіцкага.

ПРАЗ ТЫДЗЕНЬ У «НІВЕ»

Гайнаўшчына, год 1990 • Інжынер з душой паэта (сустрачы з землякамі) • Краязнаўчы слоўнік • Па здароўе ў Нараў • Ліст з Задышанкі • Разведка на пунктах купкі • Тата з мамай дом будуюць — дзеці сабе хатку • Адкуль узіць сведка? • Карэспандэнцыя з Мінска • Весткі з Крушыні, Грэдаў, Паўночнага Вострава, Дубіч Царкоўных і інш. • Песня «Koleiny».

БЕЛАВЕЖА

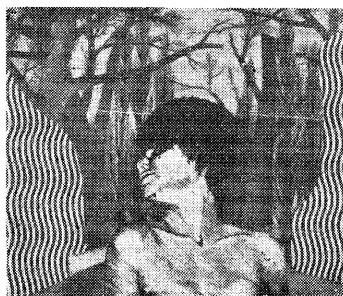
ОРГАН ЛІТАРАТУРНА-МАСТАЦКАГА АБ'ЯДНАННЯ ПРЫ ГП ВГКТ

№ 178

* * *

Колькі ж раз мы на зямлі ўпалі
і забыліся аб цэлым свеце
і блыталіся ў шырасці
нібы пчолы ў вонным квецці
не саромімся і не баімся
выйсці крыкнуць
глянцё людзі
на зямлі мы шчасце распасцёрлі
бо зямля яго не брудзіць

Алесь Барскі

ІСНАВАННЕ

У сонечнае лістападзе — клёны і
бярэзы ў ялінах, бы нявечнае ў веч-
ным. Пабялелыя і пажоўцелыя стара-
сці ў зялёні. Як прыпамінанне. Таму
першай парою года, якую прыдумаў
чалавек, з'яўляецца восень.

Ці дзіця думае аб смерці?
Каб гусцей жыць — прыдумалі га-
дзіны і хвіліны. Бачу лічбы ў вачах
спяшаючых на работу, у кіно, да зна-
ёмых. Прыдумалі таксама вагу. І шмат
чаго яшчэ, не гаворачы пра зялёна-
шкляныя слепнікі на скрыжаваных
нашага стагоддзі.

Ці магчыма пералічыць прыдума-
нае?
Але найлепшы прыдуманы пачатак і
канец. З перакананнем, што гэта можа
мець значэнне ў бяскончасці.

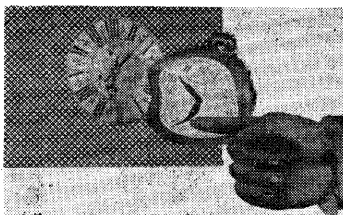
Мо толькі з жаданнем быць патрэб-
ным?

Хто зразумеў сваю непатрэбнасць —
памірае. Аднак трэба сказаць, што
патрэбнасць з'яўляецца такой жа вы-

думкай, як грошы або машыны, або
бомбы. Прыдумаем дзеля існавання,
штораз інаша. Але існаванню напля-
ваць на ўсё тое — і нават на тое, ці
прыдумаем сэнс свету або параскідва-
ем яго ў пылінкі атамаў. Што ні зро-
бім, з'явіцца тым жа існаваннем, —
як бацькі ў сне, зямлі ў людзях, а
матэрыі ў зямлі, у электронах. У ці-
стым. У бяскончасці.

Абежваным бандытам чалавечтва
здаецца, што няма нічога такога, што
б не было прыдатным пад сценку.

Сакрат Яновіч

ТВАРЭЦ

Над цёмнымі флюідамі да-
бра разбіў ружовыя палаткі
сукупнасці і, апусціўшы
шчыльныя шторы рэўнасці,
думаў, што стварыў харомы
пладавітасці.

А гэта былі келлі еўнухаў.

Юрка Зубрыцкі

У СУБОТНІ ВЕЧАР

з маёй дзяўчынай

Пятру Барчаку

з маёй дзяўчынай спатыкаюся
толькі ў суботу
бядземся разам па горах
збіваем смехам звёзды
гладзім пальцамі асенняе лісце
масты на каторыя ўзлазім
на каленях ліжучь толькі скалы
жылістыя рукі
складзеныя як да малітвы
абцясам
але не ў змярканне
і не ў суботні вечар
тады будуць толькі
сланечнікі
са зламанымі рукамі

змярканне мхом ахінула шчокі
усмешка бабіным летам
блуканца па вуснах
адчуваем
як дрыжыць пад ступнямі
злаўленая ў павуціну
кропелька расы
спыняе нас цішыня
чуем
чужы луг у імглу апускае валасы
заўсёды маўчым

Зося Сачко

* * *

Ішла яна
каля крывых радкоў
аднолькавых лавак
ішла яна
з апушчанай галавой
і села на сваё месца
Пасля зноў ішла
з торбай
перавешанай цераз плячо
крокі
няроўна стаўляла
на тратуары
І было ёй усё роўна
Драпежжа стаялі дрэвы
выстаўляючы сухія галіны
як рукі нядобрых людзей
Так многа іх
што хочучь чужой крыводы
што чакаюць чужога няшчасця

Ірэна Баравік

НОГІ

Па засмечаным панадворку, на якім
асенняй раніцай не гулялі нават дзе-
ці, скакала акрынаўленая галка. Дзе-
сяцігадовы хлопчык падкідаў яе
ўверх.

— Ляці, ляці... — крычаў сіплым іс-
тэрычным голасам. Птушка штораз
падала на пясок.

Мужчына, які ўбачыў гэтую сценку,
з нястрыманай злосцю хапіў хлапчу-
ка за каўнер.

— Што ты зрабіў, нягоднік?! — за-
трос ім. Глядзелі на яго бліскучыя ад
слёз ці хваробы вочы спалоханага дзі-
цяці. Ногі — абрэзаў ногі — у руках
кравецкія ножніцы.

Бацька твой дзе? Вядзі! — крычаў
незнаёмы. Амала, пёс яго ў паветры,
калі ўздзімаўся па сходах.

— Ваш сын? — выкінуў з сябе. —
Ён вось гэтым акалечыў птушчыну.
На ложках упалі цяжкія кравецкія
ножніцы.

— Ён абрэзаў ногі — пывіннай, хво-
рай птушцы ён абрэзаў ногі, — голас
незнаёмага дрыжаў ад хвалявання.

Малады яшчэ чалавек са змучаным
тварам падняў вочы з-над газеты. На-
стала цішыня, у якой хлапчук яшчэ
болей скулься ў дзвярах.

— Ну і што, — пасівелы чалавек
працягнуў руку з балюча расчэпа-
нымі пальцамі. Ён глядзеў незнаёмаму
ў вочы і твар яго выкрывіўся ў ней-
кай гримасе.

— Ну і што ж, — трос рукою, — ці ж
абрэзаў ён ногі... чалавеку?! Пагля-
дзеў на сына. Закрыў раптам твар ру-
камі, а з ног яго ссунуўся плед. Не-
знаёмы схіліўся, каб падняць, але рап-
там замір. Чалавек быў без абедзвюх
ног.

Калі збігаў уніз, кроў пульсавала ў
вушак і ў вачах стала неяк цёмна.

На засмечаным панадворку па-ра-
нейшаму нікога не было і не было
ўжо акалечанай галкі.

Кастусь Бандарук

ВЕЦЕР

Плача вецер акалелы,
Вые дзіка ў каліне,
Абляцеў ужо свет цэлы,
Хаты не знайшоў нідзе.

Ды ў сялянскую хаціну,
Як да брата родны брат,
Ён заходзіць на хвіліну:
— Здароў, кум!
— Здароў, мой сват!

І па чарцы, па сяброўскай,
За жыццё, за белы свет
Вывіваюць, каб жылося
Лепей і табе і мне.

Падпіў вецер... у дарогу
Сабірацка ўжо пара.
Свіснуў дзіка, дзёмухнуў строга,
З радасці зарагатаў.

Ул. Гайдук

ПАМЫЛКІ

Калі б не было памылкі,
Я не купіў бы сляпой кабылкі.
Не адмарозіў бы я вуха,
Каб роднай жончкі паслухаў,

І з кумам бы не пасварыўся,
Калі б гарэлкі не напіўся,
У клуні не было б так пуста,
Каб не пасеялася загуста...

Калі б ў свой час не памыліўся,
Дагэтуль я б не ажаніўся.
Яна ж таксама звар'яцела —
Мяне за мужа захацела!..

Дарма змачыў сухое сена,
Дарма набіў сабе калена.
Не багаццю, а марнею...
А можа жыць я не умею?

І так памылка за памылкай.
І еджу я сляпой кабылкай...
Напэўна я таму радзіўся,
Што хтось калісьці памыліўся...

Ул. Шклярчук

КАБ ЗАДАВОЛІЦЬ УСІХ

Ужо дзевяты год існуе клуб „Руху“ ў невялікай лясной вёсцы Жэдня Бела-стоцкага павету. Працай яго кіруе Лі-дзія Мойсак. Клуб чысты і прыгожы. Поўна ў ім кветак. Мае ён дастатковую колькасць свежай прэсы, магнэтафон і тэлевізар. Розным абсталяваннем і неабходнымі для працы клубна матэрыяла-мі забяспечвае надзілішчтва. У клубе дзейнічаюць два гурткі зацікаўленняў: тэатральны і жывапіснаў. Яны рыхту-юць мастацкую частку, праславляюць цікавыя казкі, робяць выстаўкі сваіх прац.

Штодзень у клуб заходзіць многа лю-дзей. Асабліва летам, калі ў ваколіцы пачынаюць дзейнічаць маладзёжныя гурцы працы (напрыклад, у Козім Лесе) або прывідаюць прагнучыя спакою і жывапіснага паветра турысты.

Восенню і зімою, калі настанюць доўгія вечары, у клубе выступаюць пісьмен-нікі, акцёры, жывапісцы. Адбыліся тут аўтарскія сустрэчы з А. Амільявічам і Марыям Шулецай, з журналістамі з Варшавы і Бела-стока, з акцёрамі бела-стоцкага тэатра, з афіцэрамі. У клубе частымі гасцямі бывае моладзь з бела-стоцкіх сярэдніх школ (са школы мед-сестэр і электрычнага тэхнікума) і з суседняй вёскі Саколе. Моладзь аргані-зуе тут цікавыя паходы і экскурсіі, ку-лікі. Пасля вандровак адбываюцца тан-

цавалыяны вечарыны, спалучаныя з конкурсамі і гадзін-гадзінкамі, вечары паэзіі. Жыхары Жэдня сустракаюцца ў клубе з юрыстамі, лекарамі. Пры клубе існуе бібліятэчны пункт, з якога карыс-таюцца 64 чытачы. Лідзія Мойсак дапа-магаюць кіраваць клубам надзілішчы Сцяпан Крукоўскі і старшыня гуртка ЗСМВ Дарота Паламарчук.

Каб яшчэ лепш разгарнулася куль-турная дзейнасць, клубу неабходна, ад-нак, памяшканне. Магчыма, на атры-манне большай плошчы ёсць.

Клуб „Руху“ ў Жэдня за сваю актыў-ную працу амаль штогод узнагародж-ваецца. Займае ён лепшыя месцы ў кон-курсе на найлепшы клуб у ваяводства. Сама кіраўнік клуба Лідзія Мойсак ня-раз атрымлівала розныя рэчавыя ўзна-гароды.

Тэкст і фота Я. Цялушэнкага

На сцэнах бела-стоцкага тэатра

Новы сезон у бела-стоцкім драматыч-ным тэатры імя А. Вянгеркі абяцае быць багатым і разнастайным.

Адкрылі сезон тры п'есы. На вялікай сцэне 29 верасня г.г. адбылася прэм'ера твора Дж. Б. П'есля „Пан інспектар прыйшоў“ у пастаноўцы рэжысёра С. Вяшчыцкага. У ім закрануты праблемы маралі, раскрываюцца слабыя бакі ча-лавецкай натуры, а ўдана выкарыстаны крымінальны сюжэт стварэе жывыя і займальныя сітуацыі. Камеральная (ма-лая) сцэна пачала сваю працу п'есай К. Тэрона „Сёння вечарам — мыш'як“ у пастаноўцы рэжысёра Р. Кузьмына і выкананні пары вядомых варшаўскіх акцёраў З. Мразоўскай і Ч. Валейкі. Гэтая псіхалагічная драма паказвае апо-шні раздзел бясспаспага жывяцца мужа і жонкі, якія паганяюць ва ўзроставай нянавісці. Труны, нагробныя яныкі, свечкі і жалобная чарната яшчэ больш узмацняюць атмасферу жаху і несамы-тэатральнасці. Абязная сцэна рушыла ў гар-ды і мястэчкі Бела-стоцкіны з „Цаной“ А. Мілера (рэжысёр С. Вяшчыцкі), п'ес-най таксама нялёгкай, кранаючай глы-бокія псіхалагічныя канфлікты.

Тэатр у гэтым годзе мае цікавыя рэ-пертуарныя планы. На вялікай сцэне з канца кастрычніка ідзе „Першы дзень свабоды“ Л. Крукоўскага. У цэнтры п'есы група польскіх афіцэраў. У фа-шыскай няволі, за калючымі драгатамі яны пяць год чакалі часу помсты. Але адразу, у першы дзень іх свабоды, лёс наставіў на іх іранічную пастку. Яны бароняць сям'ю нямецкага лекара. У студзені 1974 г. будзе пастаўлена „Бар-бара Радзівіл“ А. Фелінаскага пра ра-мантычную любоў польскага караля Зыгмунта Аўгуста і Барбары Радзівіл.

Зоф'я Мразоўская і Чэслаў Валейка ў п'есе К. Тэрона „Сёння вечарам — мыш'як“.

Фота С. Дукевіча.

Аўтар не паскупіў чорных колераў по-стаці каралевы Боні, якая выступала супраць гэтай жаніцёвы свайго сына. П'еса сучаснага югаслаўскага драматур-га І. Брошана „Гамлет з вёскі М'р'юша-данне“ на фоне дзейнасці сельскага драматычнага гуртка паказвае актуаль-насць ва ўмовах цяперашняй югаслаў-скай вёскі тых праблем, якія кранае класічны твор Шэкспіра. Пастаноўка буд-зе рэалізавана ў сакавіку будучага го-да, магчыма з удзелам югаслаўскага рэжысёра. Апрача гэтага будуць па-стаўлены з класічнага польскага рэпер-туару „Нябоская камедыя“ З. Красі-скага і „Ноч тысячнай другой“ П. К. Норвіда, а таксама са старажытнарым-скага — „Федра“ Сенека.

На камеральнай сцэне ўбачым „Тва-рам у твар“ А. Макаравіча. „Чалавек іграе, іграе нспынная ў кожнай хвіліне, у кожнай сітуацыі, — заўважае аўтар. — Маска з яго ападае толькі перад аб-ліччам смерці. Перад ёю ўсе бездапа-можныя, усе роўныя“. Гэты ўдзімлівы твор будзе пастаўлены ў снежні бату-чага года. А ў лютым будучага года — „Ян Малеі Караль Вецякліца“ С. І. Віткевіча пра высювага пастушка, які ў міжнавайнай Польшчы стаў паслом сейма і „трос Рэчпспалітай“. Маламес-тачковую „смятанку“ — доктара, адва-ката, суддзя, натарыуса і іншых „вы-сокапастаўленых“ з іх вузкім і прымі-тывным светлаглядам убачым у „Апа-вяданнях прафесара Туткі“ Е. Шпань-скага ў красавіку 1974 г. „Чырвоная ма-гія“ М. дэ Шэдрода высмейвае скупю-га багача. Гэтая лёгка і насычаная гу-марам п'еса будзе пастаўлена ў маі або чэрвені будучага года.

У лістападзе г.г. абязная сцэна пака-жа п'есу сучаснага польскага драматур-га Я. Абрамава „Клік Кляк“. Твор ціка-вы ўжо і таму, што знаёміць з прабле-матыкай і формамі мастацкага выра-зу, якія ўласцівы сучаснай польскай драматургіі. З лёгкай, але ўсё ж неспі-ротнымі „Прысягамі паненак“ А. Фрэд-ры пазнаёмімся ў снежні будучага го-да. Глядач, асцерагайся такіх „прыце-ляў“ твайго дому, як Пульхерыя Віхар-коўска, бо яна ўсё перавярне ўверх дном! У гэтым перакананнем ў студзе-ні будучага года, калі будзеш глядзець „Адкрыты дом“ М. Валучка. І па пры-кладу Жольскіх нагдуха закрываем дзве-ры свайго памяшкання. З класічнага рускага рэпертуару ў лютым або сака-віку будучага года будзе пастаўлена п'е-са А. Астроўскага „Без віны вінаваты“, якая ўсёляе высокароднае мастацтва акцёраў. Апрача гэтага ў планах абяз-ной сцэны знаходзіцца „Скіз“ Г. За-польскай і „Вучань д'ябла“ Б. Шоу.

Словам, будзе што паглядзець у но-вым сезоне ў бела-стоцкім тэатры імя А. Вянгеркі.

(іс)

Ф.А.Л.Ь.К.Л.О.Р

ЛЮБОВНАЯ

Lenlo

Сс-Ас-Вэм-Кшчз-Бз-Аз. Ас-Зу-Лен-Ка Ку-Е

Ой, і Бог зна-е, ой, Бог ве-да-е, Дз моймi вiнo-чу-е.

Солов'яко шчэбэч, а зозуленька куче.

Ой, Бог знае, ой, Бог ведае,
Дз мой мілы ночуе.

Сэ лі вон у дарозі, поможы ёму, Божа!

А сэ з дзіўчайнай на бядом ложэ,
То скарай ёго, Божа!

То скарай ёго, Божа, вэлікою карою!

А я до ёго шчэрым сэрдэньком,
Вон до мэз нэ з правдою.

А я до ёго шчэрым сэрдэньком,
Вон до мэз нэ з правдою.

Ест у полю каліна, што з ветром гаворыла.

Говарат людэ, я сама знаю,
Што я ёму нэміла.

Говарат людэ, я сама знаю,
Што я ёму нэміла.

Ад Анны Стахвіюк, 1924 года нараджэння, вёска Трасцянка Гайнаў-скага павету, запісаў 2 жніўня 1973 года Мікалай Гайдук. Нотны запіс з магнэтафоннай стужкі зрабіла Людміла Панько. Песню спявалі на вечарынах пры пражы кудзелі.

БУДАЎНІЧЫЯ ПРАКТА

Закончыўшы самы гарацкі перы-яд неадклад-ных палітых работ. Ёсць крыху часу на тое, каб болей уважна паглядзець на ўласны панадворак і падумаць, што і як буда-ваць на вясну наступнага года.

Часта аднак даводзіла-ся чуць параканні на клопаты, якія заўсёды спадарожнічаюць атры-манню дазволу і адпавед-нага праекту на пабудову жыллёвага або інвентар-скага будынку.

Дык рашылі мы дапа-магчы нашым чытачам добразычлівай парадой. Перш за ўсё звярнуліся да **Дырэктарыі высковага будаўніцтва ў Бела-стоцкім ваяводстве на 1973—1975 гады**. Гэты „Каталог“, дзякуючы фінансавай дапамозе Прэзі-дэнтства ВРН, выдалі мы тысячным тыражом і па-вінен ён быць даступны ў кожнай гміне.

Адзін экзэмпляр гэтага „Каталога“ мы атрымалі. Вось яго змест. Спачатку знаходзім у ім тры прак-тычныя жылыя дамоў. Роз-ніцца яны між сабою ў асноўным велічынё жыльлёвай плошчы. Два першыя — аднапавярхо-выя. Адзін з іх — з трох пакояў, другі — мае ча-тыры пакоі з кухняй. У абодвух прадбачаецца абсталяванне для цяжкай халоднай і гарачай вады і каналізацыі. Абавяз-на яны, на жаль, тра-дыцыйна, пры дапамозе вугальных печак. Толь-кі трэці праект — дом дух-павярховы, з пяці пакояў — мае цэнтральнае аба-грэванне.

З гэтых трох праектаў найбольш нам спадабаў-ся дом з чатырох пакояў. Ва ўмовах паўднёва-ўсход-няй Бела-стоцкіны ён найбольш — так нам зда-ецца — прыдатны, а яго расплыванне і вонкавы выгляд напамінаюць на-ша традыцыйнае будаў-ніцтва. Неўзабаве мы на-

друкуюм гэты праект у „Ніве“.

У другой частцы „Ка-талога“ знаходзім прак-тычны інвентарскіх буд-дынкаў, перш за ўсё ка-роўнікі і хлявы для га-доўлі свіней. Іх тут многа і вельмі яны розныя па велічыні і ўнутранаму аб-сталяванню. Да некато-рых з іх — найбольш

прыдатных і цікавых — мы таксама будзем вяр-тацца.

Апрача гэтага аўтары „Каталога“ яшчэ прапа-нуюць сялянам тры прак-тычныя кляўі і адзін прак-тычны прызначэння і сіласнай ямы.

Чым кіраваліся ва-шы спецыялісты, — пы-таю ў дырэктара Сяр-гея, — састаўляючы такі, а не іншы „Каталог“ праектаў высковага будаўніцтва ў 1973—1975 га-дах?

— Кіравалі мы перш за ўсё гаспадарчымі па-рабамі ваяводства. Вядо-ма ж, што асноўнай за-дачай нашых сялян з'яў-ляецца развіццё жывёла-гадоўлі. У нашых кліма-тычных умовах ані ка-роў, ані свіней гадаваць пад голым небам, на жаль, не можна. А ў тра-дыцыйных хлявах, якія яшчэ часта сустракаем у вёсках Бела-стоцкіны, няма магчымасці разгар-

нуць высокавадарную прадукцыю. Таму наста-раліся мы запрапанавыць сялянам розныя варыян-ты інвентарскіх буды-наў, у якіх можна гада-ваць нават некалькі дзе-сяткаў свіней або кароў. У нашым „Каталогу“ знаходзіцца праект ўжо выпрабаваны на прак-тыцы ў гаспадарках ся-лян Бела-стоцкага ваявод-ства і іншых раёнаў на-шай краіны. Некаторыя з іх атрымалі нават ўзнагароды ў конкурсе „За-давая веха“. Праектанты стараліся так распла-наваць інвентарскія буды-нкі, каб аблегчыць працу сялянам. Усе яны ўжо праязныя, даюць магчы-масць механічнай запраў-кі кармоў і ачыстка тноў.

— Якія матэрыялы прадбачаюцца на пабу-дову гэтых будынкаў?

— У асноўным — цэг-ла і пустакі. Апрача гэ-тага адпаведныя сцен пры дапамозе сінтэтычнай ва-ты. Дах з торниту.

— Таварыш дырэктар, скажам, а сялянін, які задумаў пабудаванне хл-еў для свіней і шукае прак-тычны. Якія справы пры-дзецца мне аформіць?

— Трэба нам паехаць у сваю гміну і звярнуцца да інструктара па будаў-няных справах. Ён мае наш „Каталог“. З „Ката-логу“ вы выбяраеце най-больш адпаведны праект. Тады ў той жа гміне трэ-ба вам уплаціць 300 зл. З вамі падпішуць адпавед-ную ўмову. Да вас на па-надворак прыедзе прак-тант і зробіць план будо-вы вайшай абары. Тады вы купіце тэхнічную дакументацыю, якая каш-туе ад 30 да 100 зл. і мо-жаце ўжо прыступаць да будовы. Практычна селя-нін цярпець толькі за адной пабыўкай у гміне мае вы-браць праект і заплаціць не больш чым 400 зл. за апрацаванне плана будо-вы і тэхнічную дакумен-тацыю. Усе іншыя справы аформляюцца за яго пра-цяжкі будаўнянай адмі-ністрацыі. Справа не мо-жа цягнуцца даўжэй ад-наго месяца.

— Хто можа пабудав-ваць мне такую абору?

— Толькі рамеснік з будаўнянымі правамоцтва-мі, або будаўляныя бры-гады з сельскагаспадар-чых гуртоў. **М. Нурэні**

Група ветэранаў польска-га рабочага руху ля Дома-музея.

Дом-музей I з'езду РСДРП у Мінску на Праспекце Леніна.

КАРЭСПАНДЭНЦЫЯ З МІНСКА

Тут адбываўся I з'езд

РСДРП

У сталіцы Савецкай Беларусі Мінску стаіць скромны драўляны дом. Гэта — музей I з'езду РСДРП, дзе вясною 1898 года адбылося гістарычнае пасяджэнне з'езду, даўшага пачатак існаванню марксісцкай рабочай партыі. Гэта быў першы і адзіны з'езд партыі, які адбыўся на тэрыторыі Расіі ў царскі час.

На з'ездзе прысутнічала 9 дэлегатаў, прадстаўнікоў шасці буйных сацыял-дэмакратычных арганізацый Расіі: чатырох «Саюзаў барацьбы за вызваленне рабочага класа» — пецярбургскага, маскоўскага, кіеўскага, екацерынаслаўскага, а таксама групы «Рабочай газеты» і Бунда. Дэле-

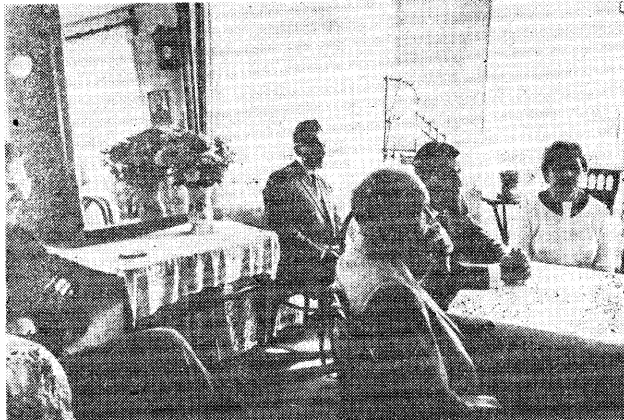
гатамі з'езду былі С. І. Радчанка, А. А. Ванюскі, П. Л. Тучапскі, В. Л. Эйзельман, Н. А. Бігдорчак, К. А. Петрусевіч, А. І. Крэмэр, А. Мутнік і Ш. Кац.

Асноўным пытаннем з'езду з'явілася канстытуіраванне партыі. З'езд вырашыў выпусціць маніфест партыі.

I з'езд Расійскай сацыял-дэмакратычнай рабочай партыі даў пачатак існаванню рабочай партыі ў Расіі і паказаў, што аб'яднанне сацыял-дэмакратычных арганізацый у адзіную партыю не мара, а рэальная і надзённая справа.

Ацэньваючы ролю I з'езду РСДРП, У. І. Ленін пісаў:

«Мы, рускія сацыял-дэмакраты...

Кватэра Румянцава, дзе працаваў I з'езд РСДРП.

Дэлегаты I з'езду РСДРП.

ДЖОРДЖ БЛЕЙК ПРЫГАВОРАН
ДА 42 ГАДОЎ...

Стрэлкі гадзінніка славу тага лонданскага Біг-Бэна толькі што перавалілі за лічбу шэсць. Нізкія хмары абрушвалі на вымершыя вуліцы ішматільнага горада пакоі вадзі. Суботні дзень здаўся, пакінуўшы спробы прыгатаваць барацьбу з раннім асеннім зморкам. За тры крокі пажка было разабраць тва-

ры рэдкія прахожых. Людзі і сапраўды мала выходзілі ў такі час ды яшчэ ў такое дрэннае надвор'е на вуліцу. Куды больш прыемна сядзець у мяккім крэсле каля каміна і весці гутарку пра скачкі або нават проста знаходзіцца ў кругу сям'і. Хіба толькі надзвычайныя акалічэнасці могуць прымусіць чалавека змяніць хатнюю ўтульнасць на вулічную непагадзь.

У той перадвечэрні час 22 кастрычніка 1966 года ў адзін з лонданскіх шпіталаў накіроўваліся шматлікія наведвальнікі. І было падобна, што чалавек, які хадзіў каля машыны, прыпаркаванай на процілеглым баку вуліцы, ля чырвонакаглянай сцяны, таксама прыехаў наведваць хворца. У руках ён трымаў букет хрызантэмаў — гэтак жа прынята ў падобных выпадках. Нават тая акалічэнасць, што тут жа побач, насупраць шпітала, за высокімі чырвонакаглянымі сценамі лонданскай турмы «Вормвуд скрабз» пакуталі паўтары тысячы зняволеных, не магло змяняць ход думак людзей пад чорнымі парасонамі. І нікому і ў галаву тады не магло прыйсці, што побач... Між іншым, аб усім стала вядома толькі праз дзве з палавінай гадзіны, калі ва ўсіх пільна карпусах, акружаных высокімі сценамі і вартавымі вышкамі па вуглах турмы, загучаў сігнал трыгвогі. У спецыяльным корпусе асобага рэжыму наглядчыкі

недалічы аднаго вясня. Распідскаваючы суботнюю дрымоту лонданскіх вуліц, у розныя калыны пацяснілі на машынах паліцэйскія. У дзяржаўных і прыватных вышукных агенствах бесперапынна званілі тэлефонныя апараты. На ногі былі пастаўлены ўсе спецыяльныя службы, якія мелі дачыненне да вышуку. Былі перакрыты аэрадромы, вакзалы і порты. Здавалася зусім неверагодным, што вясню ўдалося ўсыпіць пільнасць наглядчыкаў, аховы, пераадолець мноства перашкод і, пакінуўшы межы турмы, растварыцца ў васьмімільнянай ангійскай сталіцы. Нават газетныя рэдактары з адказаў паліцэйскай хронікі, якія многа бачылі, спачатку ўсумнілі ў тым, што адбылося. «Небывалы ўцёкі!», «Незвычайна!» — усклікалі яны. А тут яшчэ гэты кволы буючкі ружовых хрызантэмаў, які знайшлі каля турэмнай сцяны, у тым самым месцы, дзе з сярэдняга звысаў край яворавы лясчык.

«Прыгожыя ўцёкі» — не ўтойваючы захаплення, прыгаворвалі ўсклікаць рэдактары. Турэмнае начальства нахонт гэтага мела сваю думку, чакаючы ад улад пасада расследавання акалічэнасцей уцёкаў «вясількі перамен і перамішчэнняў па службе», прытым, натуральна, у адным напрамку — уніз. А сам ушакч? Ён у гэты час сядзеў ля традыцыйнага лонданскага каміна перад тэлевізарам,

спакойна пазіраў за блакітным экранам, на які паліцыя паспела ўжо выплесціць першы падрабязнасці яго знікнення з «Вормвуд скрабз». Ён у той вечар не адмовіўся і ад чаркі добрага каўчэка. Тым больш, што ён адчуваў сябе даволі стомленым пасля ўсіх перыпетыяў гэтага дня.

Цілер, калі герой нашага расказа даўно на свабодзе, калі яму ўжо канчаткова нішто не пагражае, прадставім яго чытачу: Джордж Блейк — савецкі разведчык. Ён сядзіць перад намі — хударлявы, паліцэйскі. Цёмна-шэры касцюм ладна аблягае яго спартыўную фігуру. Блейку сорак восем гадоў. Але выглядае ён на дзіва маладзжава. Гладка зачесаныя назад чэмыны валасы злёгка адсвечваюць рыжойню, адцягваючы здаровы колер твару. Крышчу прыжмураўня разумныя вочы. Калі ён усміхаецца, ад іх да скроняў разбіваюцца зморшчынкі. Вельмі чыстая, вывераная фарворка. Гаворыць па-руску амаль без граматычных і лексічных памылак.

Блейк нарадзіўся ў Галандыі. Яго маці — галандка, бацька — грамадзянін Вялікабрытаніі. Джордж пераняў у бацькі любоў да трапіста, вострага слова. Даючы адказ на наша пытанне, на колькі год турмы ён быў прыгавораны, Блейк з усмешкай заўважае: — Да сарака двух. Але з першай мі-

МАРСКАЯ РЫБА

Марская рыба дастаўляе толькі ў тых магазінах, у якіх ёсць аддзелы халадзільнікі, пакольні рыба, калі яна размарозіцца, вельмі хутка можа сапсавацца. Рыбу гэтую найчасцей патрошаць і замарожваюць ужо на рыбабойным караблі.

Не кожная рыба мае ў сабе аднолькавую колькасць тлушчу. Напрыклад, траска (дорш) і марскі окунь (кармазін) належаць да рыбы худой. У мясе рыб знаходзіцца многа мінеральных складнікоў. Ёсць пимат вапны і фосфару, а таксама ёду і вітамінаў з групы В, а ў тлустых рыбах і распушчаны вітамін А.

Але перш за ўсё рыба дае нам паўнаватрасны бялок, які мы знаходзім, напрыклад, у цялічцы ці палтве.

Як падрыхтоўваць страву з рыб? Замарожаную рыбу неабходна спачатку размарозіць. З гэтай мэтай найлепш пакінуць яе ў місцы ў нейкім халодным месцы. Размарозіўшы рыбу, трэба яе ачысціць, парэзаць на порцыі.

Рыбу можна смажыць на шмалцы ці алеі. Перад гэтым трэба яе дакладна памыць і, абсыпаўшы соллю і перцам, пакінуць на гадзіну. Калі рыба падсмажыцца, варта пасыпаць яе дробна нарэзанай пятрушкай і пакінуць на некалькіх мінут на патэльні, накрывай крышчай.

Вельмі смачная рыба, тушаная з гароднінай. Дробна нарэзаную гародніну трэба падтушыць хвіліну на тлушчы, дадаўшы крыху вадзі, пасля чаго палажыць на гародніну кавалкі пасоленай і пасыпанай перцам рыбы. Так тушыць рыбу яшчэ мінут 30.

Мала распаўсюджаная патрава — печаная рыба, а гэта ж сапраўды лёгкі спосаб падрыхтоўкі. Яе. Печы рыбу можна па-рознаму. Можна пасыпаць яе дробна нарэзанай цыбуляй, або свежым сярдым на тарцы хрэнам і аблажыць нарэзаным капчоным бочкам. У канцы прыжмураўня рыбу можна заліць смятаным, грыбным або таматным соусам.

Рыбу можна таксама варыць у невялікай колькасці вадзі, дадаючы валашчыну і цыбулю. Вараную рыбу падаюць, паліўшы топленым маслам і пасыпаўшы пасечаным крутым яйцом і зялёнай пятрушкай.

Гаспадыня

ТРЫБУНА чытачоў

ЗІНА

Яна яшчэ не навучылася хадзіць, калі прыйшла вайна. Хмарами самалёты ляцелі на ўсход. Потым было многа дыму, гуку... Зіна нічога не помніць, толькі тое, што з бацькамі ўцякла ў лес. Світалі кулі, з дрэў падалі кавалкі кары. За імі было чырвона-чырвоная...

У зямлянцы маці ляжаў партызан. Так казалі маці. З нагі капала чырвоная кроў, чорныя валасы пазяпняліся потам, чорныя вочы глядзелі так, як бы хто ўбіваў у іх іголку. Мужчына стагнаў з болю, стагнаў цяжка... Дзяўчынка спалохалася і заплакала...

Салдаты танцавалі „рускага“, спявалі, куралі папяросы. Зіна заглядала ў дзірачку, а потым пачынала і сама танцаваць. Танцавала, скакала, у галаву круцілася...

Рабілася цёмна-цёмна, на небе зор, як маку, а далёка для лесам распаўзлася пунсовае зарыва пажару. І больш нічога...

Ачуняла, калі ўсё аджыло ад вайны. Было ёй год шэсць. Палавіну дзяцінства ўкрала вайна.

Міра Лукша

Гайнаўскі беларускі ліцёр

АДКАЗ НІНЕ МАТЫСЮК

„Ніву“ я здаўна чытаю. Кожны нумар. Дзе я „Нівы“ маю: Рана ў пятніцу купляю, А ў суботу ў школе атрымаю. Добра знаю я патаў, Што ў „Ніву“ пішуць не раз першы, Не звычайна, як суседзяў, А па словах, строфах вершаў. „Ніве“ час я прывечаю І таму мала гуляю, А Ніна Матысюк мяне карае, Што я „Нівы“ не чытаю. Ты гаворыш, бянолага, Матэматыка ў вас многа. У нас таксама іх няма — У алімпіадах не бракавала. Трэба быць усебаковым — І спартсменам, і вучоным, І вясёлым, і патэмам! І кажу ў вершы гэтым: Маладыя, прабудзіцеся, За пару рукой вазыміцеся, Да матэматыкі ў цябе талент? Дык паспрабуй ніч, ці ты паэт? Ці можаць вершы ты пісаць, Вучыць урокі і гуляць? Ты мне адказ уміг знайшла, Дык можа знойдзецца і тэ — Напіша ў „Ніву“ верш, пісьмо? Да пабачыня! Далёка, не паціснеш рук — Удзячы Вам:

Яўген Семянюк

Белскі беларускі ліцёр
імя Б. Тарашкевіча

нута я ведаў, што гэты тэрмін нерэальны. Яны перастараліся. Я не мог сабе дазволіць патраціць без усялякай карысці так шмат гадоў у камеры.

— Адкуль жа ўзнікла такая значная колькасць гадоў прыгавору?

— О, не здзіўляйся! Англіская Феміда ўмудрылася налічыць спачатку нават больш. І толькі без усялякага роду калькуляцый на юрыдычнай кухні, яна спынілася на сарака двух. Дарэчы, гэта самы высокі тэрмін пакарання, што калі-небудзь выносіўся ў Англіі...

— Але ж для такога прыгавору неабходны такія ж важныя падставы?!

Блейк смеяўся:

— На гэта пытанне я адкажу словамі галоўнага суддзі Англіі лорда Паркера: „Блейк практычна звёў на нішто большасць намаганняў англійскага ўрада за апошні час“.

Якія такія „намаганні“ меў на ўвазе галоўны суддзя? Аб чым ён не адважыўся сказаць усьм, не адважыўся назваць усё гэта сваімі імёнамі? Мы мяркуем, што далейшая гутарка з Блейкам дапаможа чытачу ўявіць сутнасць гэтых „намаганняў англійскага ўрада“, а пакуль папрасім савецкага разведчыка расказаць аб ранніх гадах свайго жыцця.

(Працяг будзе)

Наракаюць

Жыхары вёскі Тапаркі, Гайнаўскага павету, наракаюць, што ГС Клянцэлі дастаўляе вельмі мала прадуктаў у іхнюю крану, менавіта каўбасы, сала, мясных кансерваў і інш. У суседнюю вёску Сакі (паўкіламетра ад Тапаркоў) дастаўляецца тым жа ГС-ам усё неабходнае.

— Блізка ж, дык чаму да нас не падкінуць, адна дарога, — кажучы жыхары вёскі Тапаркі.

І сапраўды, даўна, чаму такая розніца.

М. Панфілюк

Мала зямлі, а вялікі гаспадар

У вёсцы Давідавічы, пошта Рыбалы, а павет Беластоцкі, жыве гаспадар — грам. Уладзімір Антанюк, сын Міхала. Яму 61 год. Гаспадару мае каля 5 гектараў ворнай зямлі V і VI класаў. Сваё поле апрацоўвае ўдвая з жонкай Ленай. Хоць слабая зямля і нямнога яе, Ул. Антанюк ужо ў гэтым годзе прадаў на пункце скупкі 18 кромнікаў вагой па 120 кг кожны і адну свінатку — 380 кг.

Адначасова прадаў ужо дзяржаве надышчы жыта — 1300 кг, а плануе яшчэ прадаць і тону.

Ён жа дастаўляе і малако ў злеўню ў Давідавічах.

Грам. Антанюк кажа: „Праца на гаспадарцы аплатаецца. Можна атрымаць тут добрыя вынікі, але трэба ўмець гаспадарыць і, ясна, не шкадаваць сваёй працы ля зямлі. Не гультайнічаць, а, закасаўшы рукавы, вельмі салідна працаваць. Толькі той не збярэ добрых плёнаў, хто не хоча працаваць на полі, або ўвогуле лянывы да працы“.

Уладзімір Антанюк — гэта прыклад чалавека і гаспадара, які заслужоўвае на пашану і пахвалу і каб толькі як найбольш было такіх!

Уладзімір Гуралеўскі

Дарагое „Сэрпайка“

Мне 22 гады. З Міркам хадзіла я чатыры гады. Часта ён гаварыў, што калі я закончу школу і пачну працаваць, мы пажэнімся. Але калі я пачала працаваць, Мірэк быў ужо ў войску. Тады я пазнаёмілася з Віцею і неўзабаве выйшла за яго замуж. Мой муж вельмі многа п'е і з ім нешчасліва. Я надалей моцна кахаю Мірка і цяпер бачу, як дрэнна я зрабіла, выходзячы замуж за Віцею. Мірэк мяне шчыра кахаў і надаваў кахаць. Ён з войска прывёў мяне пісьмы. Мірэк хоча вырваць мяне з няшчасця і ажаніцца са мною. Але мне здаецца, што я не маю права выйсці за яго, бадай усё жыццё памятала б аб сваім нетактоўным узымку. Парай мне, „Сэрпайка“, што зрабіць, каб усё было добра. Я буду табе за гэта вельмі ўдзячна.

Марыся з Гайнаўшчыны

Марыся! Памыліцца ў жыцці лёгка, але навіраць памылку намнога цяжэй, а часам і ўвогуле немагчыма. Зразумела, што паступіла ты нетактоўна і неразумна, пакідаючы каханнага хлопца і выходзячы за іншага. Здраецца гэта маладым дзяўчатам, пераважна, калі іх каханых хлопцы недзе далёка і няма магчымасці часта бачыцца. Падвернецца нейкі іншы, і выходзіць дзяўчына замуж, часта толькі таму, каб хутчэй замузам быць, бо сяброўка ўжо выйшла, або па нейкай іншай прычыне. А такі непрадуманы крок можа ёй змарнаваць усё жыццё. Твая сітуацыя настолькі добра, што Мірэк надалей цябе кахае і хоча з табой ажаніцца, які сама лішам, хоча вырваць цябе з няшчасця. І няпраўда, што ты ўжо не маеш права за яго выйсці. Галоўнае — ты зразумела сваю віну, а Мірэк табе прабачыў. Памойму, гэтага ўжо дастаткова, каб распачаць жыццё нанова.

Дык жадаю табе шчасця ў новым жыцці!

„Сэрпайка“

Гурток БГКТ у Збучы

У апошні дзень верасня ў Збучы сабраліся члены БГКТ. На сходзе было выбрана новае кіраўніцтва гуртка:

Канстанцін Ваўрэшук — старшыня

Кузьма Салажыньскі — сакратар

Зоя Саенка — касір

Васіль Ваўрэшук — член

Юрый Каско — член

Новае кіраўніцтва абмеркавала раейшую дзейнасць гуртка, а таксама апрацавала разам з удзельнікамі сходу лавы план дзейнасці.

Гурток хоча стварыць вакальны калектыв, у рэпертуары якога былі б старыя беларускія песні.

Аляксееў

У міхалоўскім дзетсадзе

Прыёмна гуляюць дзеці ў міхалоўскім дзетсадзе (Беластоцкі павет). Пад кляпалівай апекай знаходзіцца ў ім штодзённа 50 малышоў. Тут ёсць два аддзёлы: дзяцей меншых і старэйшых. Заняткі з малодшай групай вядуць выхавальніцы Марыя Росак і Генавефа Радзэ.

У старэйшай групе выхавальніцы Луцыя Крэнцкая і Ванда Асіповіч часта вядуць гутаркі аб правілах вулічнага руху. Раз у месяц дзеці ходзяць у школу на заняткі першакласнікаў. Часта ходзяць на экскурсіі. Кіраўніком дзетсада з'яўляецца Марыя Росак.

Трэба сказаць, што выхавальніцы Генавефа Радзэ і Ванда Асіповіч працуюць з дзецьмі ўжо 25 год. Міхалоўскія дзеці весела і цікава праводзяць час у дзетсадзе.

Павел Гутнік

Агульнаадукацыйны ліцёр
у Міхалове

Гарадоцкія трыкатажніцы

Гарадок, трэба сказаць, мясціна цікавая. Цікавая ўсебакова. Хопіць прайсціся па чысценькіх вуліцах, пагутарыць з людзьмі, асабліва старэйшымі. І ні ў якім выпадку не гаварыць тутэйшага трыкатажнага камбіната „Кора“.

Звыш пяцісот жанчын уключае штодзень трыкатажныя машыны. З малакавым поспехам снуюць мільёны метраў нітак.

Штука за штукой ідуць у пакоўню гатовыя вырабы. Яшчэ крыху, і гэтакіх чарадзеек сучаснага вераіняна будзе прыступаць да працы звыш 1000 асоб. 30 мільёнаў інвестыцыйных залагавак кінулі ўлады ў гарадоцкую, пятага класа, зямлю. Штодзень паліваўна потам рабочых (зласлівія кажучы, што півалі), яна ўжо пачынае ціснуць карпусамі новых пехаў.

А гэта толькі кветчкі. Ягадкі таксама будуць. Да тэа існуючых камунальных дамоў далучацца яшчэ некалькі. Будзе і дзетсад, будучы і яслі. Усё будзе. Каб толькі далей жыва круціліся гарадоцкія „шпулькі“.

Ларс

Няслаўная хроніка

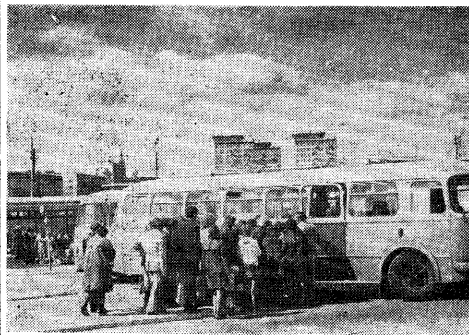
- У Клянцэлях, у Пятра Сасноўскага, згарэла клуня са збожжам і хлём. Страты на 180.000 зл.
- У вёсцы Высокае Паселе ў Высокамазавецкім павеце дзеці запершылі агонь у саломае і згарэла клуня са збожжам. Калі пажар пачаўся, у папалішчы знайшлі спаленае цела 4-гадовага хлопца.
- У вёсцы Райск згарэла клуня Міхала Чарвінскага. Страты — на 90.000 зл.

Кансультацыя юрыста

Пытанне: Бацька і матчыны жылі ў дзяржаўным доме. Сын жыве асобна. Бацька памёр. Ці сын мае права да памяшкання, якое займаў бацька?

Адказ: Да арэнды памяшкання не адносіцца правілы, якія рэгулююць спадчыныя справы. Пасля смерці наймальніка памяшкання ў адносіны найму ўступаюць толькі асобы, блізкія наймальніку, якія аж да моманту яго смерці займалі разам з ім кватэру. Калі б гэтых асоб не было, умова найму вытасе ў выпадку, які адносіцца да пытання. У памяшканні разам з бацькам жыла толькі матчына і яна ўступіла ў адносіны найму. Сын, які не жыве пры бацьку, ніякіх праў да памяшкання не мае.

ПАШТОўКА З БЕЛАСТОКА

На аўтобусным вакзале.

Фота Я. Цялушэцкага. № 44 (923) 4 лістапада 1973 г.

НІВІ

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

Белавежа

„Człowiek z fantazją“ (radz.), 6-7. „Ludzie i bestie“ cz. I (radz.), 8-9. „Ludzie i bestie“ (radz.), cz. II, 10-11.

Клянцэлі

„Czerwony namiot“ (radz.), 8-7. „Ulica Nadmorska“ (radz.), 8-9. „W ciszy stepowej“ (radz.), 10-11.

Нараўка

„Iwan Groźny“ (radz.), cz. I i II. 7-11.

Нарва

„Staroświecki dramat“ (radz.), 7-11.

Чыжы

„Haszek i jego Szwejki“ (radz.), „Dzień ostatni, dzień pierwszy“ (radz.), 7-11.

Дубічы Паркоўныя

„Tajemniczy mnich“ (radz.), „Wi- gnyje lipca“ (radz.), 7-11.

Арошківа

„Siedem nianiek“ (radz.), „Wi- gnyje lipca“ (radz.), 7-11.

Чароуха

„Delegat Hasty“ (radz.), 6-7. „Aleksander Newski“ (radz.), 10-11.

БЕЛСЬКІ ПАВЕТ

Орля

„Dwoja z wychowania“ (radz.), „Dzień dni jednego roku“ (radz.), 7-11.

Райск

„Chwoszczurka Ballada“ (radz.), „Cierpkie wino“ (radz.), 7-11.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

Гарадок

„Oficerowie“ (radz.), 10-11.

Міхалова

„Max i fereja“ (franc.), 6-7. „Strzał we mgle“ (radz.), 8-9. „Gdy drzewa były duże“ (radz.), 10-11.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

Шудзлава

„Dziki pies Dingo“ (radz.), „Droga przez cmentarz“ (radz.), 7-11.

СЯМЯЦІЦКІ ПАВЕТ

Нурэц

„Telegram“ (radz.), 6-7. „Co wieczór o 11-ej“ (radz.), 8-9. „Gracz“ (radz.), 10-11.

Мілейчыцы

„Białe słońce pustyni“ (radz.), 6-7. „Wkrótce nadejdzie wiosna“ (radz.), 8-9. „Ciepło twoich rąk“ (radz.), 10-11.

Ніва

Organ Zarządu Głównego Białoruskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego. Wydawca: Białostockie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Redaktor: Józef Kłopot. Adres Redakcji: Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Numer przy przesyłkach pocztowych: Redakcja tygodnika „Niwa”, Skrz. poczt. 281, 15-900 Białystok. Telefon: Redaktor Naczelny i Sekretarz Redakcji: Józef Kłopot, publicysty 2-32-40 do 45 (centrala). Cena prenumeraty krajowej: rocznic: 28,80 zł, półrocznic: 14,40 zł. kwartalic: 7,20 zł. Prenumeratę przyjmowane są do dnia 10 każdego miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Prenumeratę na kraj dla czytelników indywidualnych przyjmują Urzędy Pocztowe oraz listonosze. Można również wpłaty dokonywać na konto I Oddziału Rejonowego „Ruch” w Białymstoku 150-6-161 NBP i OM Białystok. Na odwrócenie blankietów należy pobrać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Wszystkie instytucje państwowe i społeczne w miastach, zamawiając prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem Oddziałów i Delegatur RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Pozostałe — mające siedzibę na wsi lub w innych miejscowościach, w których nie ma Oddziałów i Delegatur zamawiając prenumeratę za pośrednictwem Urzędów Pocztowych. Prenumeratę na zagranicę przyjmuje: RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Biuro Kółpocztowych i Zagranicznych, ul. Wesołowskiego 1, Białystok, Wronia 23, 00-840 Warszawa, Konto PKO Nr 1-6-100024. Cena prenumeraty dla zagranicy jest wyższa od prenumeraty krajowej o 40 proc. Nr indeksu 39511.

BZGraf. Nakład 7.577 K-3

„НІВА“ 4 лістапада 1973 г.

№ 44 (923) стар. 7

